

ZPRAVODAJ MĚSTYSE STÁDLEC

PRO OBCE HÁJKY, KŘÍDA, SLAVŇOVICE, STÁDLEC A STARÉ SEDLO

6/2024

ČERVEN 2024

15. ROČNÍK

Periodikum vydáváno a šířeno prostřednictvím internetu!

Milí přátelé, sousedi, spoluobčané,

Začíná léto, teplota stoupá, obilí zlátne, rostliny kvetou a zahrádky už přinášejí odměnu za naši práci, kterou jim věnujeme. Letošní léto meteorologové předpovídají, že by mělo být jedno z nejteplejších za poslední roky. Zatím to tak nevypadalo, ale teploměry už začínají ukazovat vyšší a vyšší teploty. Necháme se překvapit, co nám letošní léto přinese a jestli se předpověď vyplní. Budeme jen doufat, že se našemu regionu vyhnou všemožné rozmary počasí ať už v podobě velkých bouřek, větrů, krup či přívalových dešťů.

Naši předci předpovídali počasí pomocí pranostik, které vymysleli na základě dlouhodobého pozorování a řídili se jimi.

Dle pranostik se říká:

Hřímá-li v červnu, zvede se obilí.

Červen mokrý a studený – bývají žně vždy zkaženy.

Netřeba v červnu o déšť prositi, přijde, jak začne kositi.

Když červenec pěkně hřeje, o Vánocích se zima zaskvěje.

Když dne ubývá, horka přibývá.

Déšť na Prokopa – zmokne každá kopa.

Moc hub srpnových – moc vánic sněhových.

Rosí-li v srpnu silně tráva, velké povětrí se očekává.

Chtěl bych vám všem touto cestou popřát krásné léto plné hezkých zážitků.

František Pražma
zastupitel městyse

SPOLEČENSKÁ KRONIKA

V červnu oslavili svá životní jubilea tyto spoluobčané:

❖ Božena Kubů - Stádlec	85 let
❖ Jan Šindelář - Stádlec	76 let
❖ Miroslav Kouba - Slavňovice	65 let
❖ Eva Marešová - Staré Sedlo	66 let
❖ Miluše Némethová - Stádlec	72 let
❖ Jaroslav Hořejší - Slavňovice	69 let
❖ Marie Süsmilichová - Stádlec	69 let

Zdroj: Matriční úřad městyse Stádlec

Všem oslavencům srdečně blahopřejeme!

VOLBY DO EVROPSKÉHO PARLAMENTU

Ve dnech 7.6. – 8.6.2024 se konaly volby do Evropského parlamentu. Všechny volební místnosti pro vás byly otevřeny a volební komise se nemohly dočkat prvních účastníků. Volební účast byla 36,02 %, odevzdaných obálek bylo 170 z celkového počtu 472 voličů. Bohužel pouze 169 hlasů bylo platných tedy 99,41 %. Níže nabízíme výsledky hlasování za naše obce a foto jedné z našich komisí.

Strana		Platné hlasy	
číslo	název	celkem	v %
14	ANO 2011	66	39,05
17	SPOLU (ODS, KDU-ČSL, TOP 09)	23	13,60
26	STAČILO!, KSČM, SD-SN, ČSNS	18	10,65
21	Starostové a osobn. pro Evropu	16	9,46
23	Česká pirátská strana	13	7,69
9	PŘÍSAHA a MOTORISTÉ	10	5,91
19	Svobodní	7	4,14
3	SPD a Trikolora	6	3,55
20	Sociální demokracie	4	2,36
12	Strana zelených	2	1,18
6	PRO – Jindřicha Rajchla	1	0,59
7	Urza.cz: Nechceme vaše hlasy	1	0,59
8	Ref.o vstupu do EU bylo zman.	1	0,59
16	ANO LEPŠÍ EU S MIMOZEMŠŤANY	1	0,59

Zdroj:
<https://volby.cz/pls/ep2024/ep1311?xjazyk=CZ&xobec=553140&xvyber=3107>

STALO SE

Zásah SDH Stádlec

Dne 9.5.2024 byl ve 21:35 ohlášen požár komínu u občana ze Stádlce. Zásahová složka SDH Stádlec se k požáru dostavila jako první během 7 minut a zahájila záchranné práce, následně přijeli i další zásahové složky hasiči Opařany a HS Tábor.

Je dobré vědět, že se občané v takového situaci mohou spolehnout na místní zásahovou skupinu, které tímto děkujeme.

Text/foto: Kateřina Kovaříková, Dita Jírovcová

UPOZORNĚNÍ PRO OBČANY - lékař

MUDr. Naďa Jánošková oznamuje, že během letních prázdnin nebude ordinovat z důvodu dovolené od 8.7. do 19.7.2024 a od 12.8. do 23.8.2024.

Zastupuje MUDr. Čítková Magdaléna, Jeronýmova 3208, Tábor, tel. 777 116 595.

NA CO SE MŮŽEME TĚŠIT?

- ❖ **Září 2024** – SDH Stádlec pořádá pouťovou zábavu
- ❖ **Říjen 2024** – zájezd do divadla Praha – muzikál – ještě bude upřesněno

NAPSALI NÁM

Fotbalová sezóna Stádlec

Fotbalová sezóna 2023/24 je již minulostí. Do soutěže OFS zasáhly 4 mládežnické týmy TJ Sokola Stádlec a tým mužů. Minipřípravka obsadila první místo, kdy prohrála pouze jediný zápas s týmem Větrov. Mladší přípravka obsadila 9 místo z celkových 20 týmů, s bilancí 9-1-9, starší přípravka obsadila 11 místo z 20 týmů s bilancí 8-1-10, mladší žáci 8 místo ze 13 týmů s bilancí 8-5-11 a muži 6 místo z 11 týmů s bilancí 6-6-8. Dále ve spolupráci s FC Bechyně hrají krajskou soutěž 1A Jčk dorost, který obsadil 4 místo ze 13 týmů s

bilancí 13-0-11, starší žáci obsadili také 4 místo z 10 týmů s bilancí 13-0-5 a mladší žáci obsadili předposlední místo, kdy vyhráli dva zápasy. Fotbalové jaro jsme ukončili dokopnou, kdy jsme se sešli na hřišti jak s malými fotbalisty, tak i s rodiči a zhodnotili uplynulou sezonu a nastínili plány na další.

Víkend na přelomu května a června jsme vyrazili do německého Mnichova na evropský turnaj. Avšak počasí nepřálo a turnaj byl z větší části zrušen. V omezené formě si zahrály částečně turnaj pouze přípravky. Ale i přesto si děti v pátek prohlédly Allianz arénu, kde hraje Bayern Mnichov a muzeum na stadionu. Bohužel přírodě a počasí neporučíme a všem, kteří se zabývali organizací a přispěli peněžitým darem do turnaje velice děkujeme.

Z dotačního fondu JČk jsme získali dotaci na revitalizaci fotbalového hřiště a na nové zavlažování v hodnotě 325 000,-Kč. Celkový projekt však vyjde na 700 000,-Kč. Zbylou částku budeme financovat z dalších dotací týkajících se obnovy hřiště, členských příspěvků a sponzorských darů. Pro tuto cestu jsme se rozhodli, protože hřiště je velice zatížené. Přeci jenom zde několikrát týdně trénuje 5 týmů + zápasy. Jednou týdně na hřišti trénuje dorost a hrají se i zápasy, které jsou spojeny s Bechyní. Udržovat hřiště v provozuschopném stavu je velice náročné a od nového zavlažovacího systému si slibujeme lepší údržbu a kvalitnější trávník.

I nadále budou do soutěží přihlášeny mládežnické týmy a budou probíhat tréninky nejmenších, kterých se od podzimu ujmu noví mladí trenéři Daniel Fišer a Lukáš Petrák.

Všem hráčům, trenérům a fanouškům děkujeme za podporu a těšíme se na novou sezónu.

Za TJ Sokol Stádlec Vítá Kouba

**Přijď si zahrát fotbal
a zasportovat...**
...na fotbalové hřiště do Stádce

Volej:
☎ 728 887 396
☎ 777 099 606

PŘISPĚJ SOKOLU I TY

**Nové
zavlažování
trávníku**

PŘISPĚJ
LIBOVOLNOU
ČÁSTKOU
na bankovní účet Sokola

212 293 693
KÓD BANKY: /0300

MŠ A ZŠ STÁDLEC SLOVEM I OBRAZEM

A zase tu máme tolik očekávaný konec školního roku, ještě nedávno byl v nedohlednu a teď? - už je vysvědčení rozdané a předškoláci byli pasováni na školáky. A tak ještě ohlédnutí za tím, co se událo v poslední době nebo co je potřeba připomenout. Co se týká vzdělávání, tak obě kuchařky se zúčastnily školení Moderní vaření s firmou Bidfood a dále absolvovaly seminář Představení navrhovaných změn spotřebního koše. V přípravném týdnu je ještě čeká tradiční Hygienické minimum. Vychovatelka ŠD absolvovala on line seminář „Knihařský kurz pro začátečníky,“ a ten již úspěšně využívá v práci ve školní družině.

V rámci OP JAK se školáci vypravili na projektový den do Malšic, kde se seznámili se včelařením od A

do Z, stáčeli med, vyráběli svíčky, vyzkoušeli si včelařský oblek,Další projektový den byl zaměřen na divadlo a divadelní workshop. Do tajů moderního divadelnictví nás zsvětla herečka divadla DRÁK Ivana Bílková s představením Nádherné úterý, v divadelní dílně si školáci vyrobili svou loutku.

A co ještě? 18. června se školáci i školčata vypravili do Týna nad Vltavou do místního muzea, kde jsme obdivovali kromě vltavínů i expozici loutek, dobovou školní třídu, archeologické nálezy, historii vorařství a mnoho dalšího.

19.6. se konala schůzka rodičů budoucích prvňáčků s třídní učitelkou.

25. června se školáci vypravili do Tábora na ODM, kde si vyzkoušeli v malém olympijském parku u Jordánu sportovní aktivity /veslování na trenažéru, jízdu na koloběžkách, tanec, překážkovou atletickou dráhu.../. Pak jsme už spěchali fandit do haly Mír jihočeským volejbalistkám a asi to pomohlo, protože ty nakonec přehrály hráčky z Ústeckého kraje 2 : 1. V plánu byla i výstava Hmyzáci, ale polední pauza v Galerii 140 nás nasměrovala do cukrárny U budíku, kde jsme náš výlet zakončili. 26. června bylo připraveno společné opékání pro školčata, školáky, pedagogy a rodiče a v pátek 28. června? To bude už jen rozloučení s kamarády a hurá na prázdniny.

A ještě něco ze školky. 30. května se s velkým ohlasem setkala vystoupení dětí na taneční akademii v hotelu Palcát v Táboře, které pod vedením paní uč. Věle předvedly své taneční vystoupení. 3. června se v mateřince konal dětský den, 14. června se konala v rámci projektu MAP 4- Dílna s rodiči, a to v

režii paní Samcové. Tentokrát společnými silami proběhly práce na školkové zahradě při údržbě a opravách / lavičky, kolotoč../
Děkujeme !

19. června jsme si užili barevný den Naruby a 21. června proběhlo slavnostní pasování předškoláků na školáky a v pondělí 24.6. se mateřinka vydala na pěší výpravu k lomu Jezovít.

A co o prázdninách? Naplánována je rekonstrukce výdejních okének ve školní jídelně, nový plot ve školkové zahradě atd. O tom, jak to vše dopadlo až po prázdninách.

Všem dětem, rodičům přejeme krásné léto. Za kolektiv pracovníků ZŠ a MŠ Stádlec ředitel Mgr. V. Doležal.

Foto V. Doležal, P. Věle. Z.Kovářová,M.Samcová / text V. Doležal – ředitel

POJĎME SI PŘIPOMENOUT TROCHU HISTORIE HRADŮ

Hrad Skála - založil počátkem 14. století Vilém, syn Děpolda ze Zbiroha, a poprvé se po něm píše roku 1318. Oba páni byli členy rodu pánů z Rýzemberka. Jejich potomkům hrad patřil po jedno a půl z následujících staletí. Ke konci 14. století se páni ze Skály nepohodli s králem Václavem IV. Král proto svolal vojsko a hrad třikrát po sobě oblehl (v letech 1399, 1402 a 1413). O tom, zda byl hrad dobyt, prameny mlčí, dokládají nám však jinou zajímavost. Při prvním z těchto obležení bylo použito dosud málo známé zbraně - obléhacího děla. Je to vůbec nejstarší písemná zmínka o použití děla. A tím zajímavé zprávy nekončí, při třetím z obléhání byl v ležení pod hradem vůdcem královského vojska Janem Hájkem z Hodětína čten první český vojenský řád. V roce 1427 se hradu zmocnili husité a podnikali odtud loupeživé nájezdy do okolí. Vojsko plzeňského landfrýdu to tak nenechalo, hrad dobylo a loupeživé husity pověsilo na stromech pod hradem. Pobořený hrad byl Rýzemberky znovu opraven, ale jinak se ztratil z centra jejich pozornosti. Když jej roku 1548 prodávali Říčanským z Řičan, byl již sešlý a roku 1568 se uvádí jako pustý. Zřícenině se začalo říkat Černý zámek. Lákal různé lapky a lupiče k úkrytu, a proto byl z rozkazu císaře roku 1655 rozbořen.

Bártovi a Juvarce

***Kterak se tuze spolu škorčili a jeden druhému to nejhorší činili,
až nakonec nadosmrti zakleti v duchy byli***

Nedaleko Přeštic bývaly kdysi hluboké a tmavé lesy. Uprostřed nich na holé a strmé skále stával hrad, který podle té skály dostal i jméno. Lidé mu později říkali také Černý zámek, protože tam strašilo.

Když byl hrad Skála ještě obydlen, jeho rytíř měl pěknou dceru Juvarku. Mnoho mládenců a rytířů si tu pannu namlouvalo, ale ona se zamilovala do rytíře z nedalekého hradu Vildštejna. Jezdila s ním po lesích na koni s větrem o závod a nestarala se, že se otec pro ni trápí, jakého má ženicha. Jednou si dal rytíř zavolat svého myslivce Bártu a řekl mu: „Má dcera Juvarka je holka jako štír a doma ji nikdo neudrží. Ty chodíš každý den po lesích, podívej se po ní, aby se panně nic zlého nestalo.“ Mladý myslivec už viděl kolikrát rytířskou pannu s vildštejnským pánem, ale příliš se jí zadíval do očí a nyní utápěl svůj žal v pivu. Když ale jeho pán na něho naléhal, slíbil mu, že se za pannou podívá. „Nevím, pane, jestli si panna Juvarka dá ode mne říci, kdybych ji chtěl napomenout.“ Rytíř si povzdechl. S Juvarkou měl kříž už od malička. Matka jí brzy umřela a on ji vychovával na hradě sám, jak nejlépe uměl. „Když budeš něco vědět, přijď a pověz! Já sám Juvarce domluvím.“ A od toho dne se Bártu pořád točil kolem panny Juvarky.

Sotva vyšla z domu, už byl u ní. Když šla pro koně, otvíral jí dveře do stáje a pomáhal do sedla. Jakmile panna vyjela z hradu, na nejbližší cestě jistě potkala myslivce Bártu. Jednou ji to dozlobilo, a proto zastavila koně uprostřed cesty. „Poslechni, Bárto! Vidím, že za mnou chodíš už kolikátý den a slídíš. Nemám ráda, když mne někdo špehuje. Proto si dej na mne pozor, abych Tě nepřetáhla řádně bičíkem.“ Bárta se před ní poklonil a hleděl si pannu udobřit. „Panno Juvarko! Já se chci s Tebou scházet jenom v dobrém, ale Tvůj otec mi nařídil, abych na Tebe dohlédl. Má strach, aby se Ti v lese něco zlého nepříhodilo.“ „To jsou mi ale novoty,“ zlobila se panna. „A jak vidím, tu službu jsi vzal rád. Škoda, že se mne otec nezeptal, koho mi má vybrat za strážce. Ty bys to, Bárto, jistě nebyl! Jestli se mi ještě jednou připleteš do cesty, zle se Ti povede!“ rozkřikla se Juvarka a pobodla koně, až se zatočil na zadních nohou. Potom vyrazila vpřed a letěla jako šíp. Bárta bloudil smutně po lese, ale toho dne už pannu Juvarku ani vildštejnského rytíře neviděl. Když se vrátil na hrad, potkal pannu na dvoře a ona se mu pyšně smála do očí. „Tak co, Bárto! Dnes jsi srnku nechtyl? Možná že zítra budeš mít větší štěstí, když Ti pán tolik přeje.“ Myslivec se panně poklonil a zašel do pivního sklepa. Rytíř nebyl žádný skrblík a každý den dával čeledi dva sudy piva, aby se mu netoulala po cizích šencích. Bárta byl dobrý pijan. Když sedl ke stolu, korbek piva vypil jedním tahem a hned se mu díval na dno. Na suchu dlouho neseseděl. Pil a pil, až padl na lavici a usnul. Pyšná panna Juvarka mu nešla z hlavy. Trápil se pro ni už dlouhý čas, ale ona si z něho dělala jenom šprýmy. Proto se vydal Bárta za jednou babou a vyptal se jí, jak se vyvolávají duchové. Ráda mu za dobrý peníz poradila. Myslivec té noci zůstal venku a umínil si, že je požádá o pomoc. Kolem půlnoci se postavil nedaleko hradu Skály na křižovatce a svěcenou křídou udělal kolem sebe čarovný kruh. Potom do něho poklekl, sepjal ruce a začal vzývat mocné duchy. „Nesvatí neduchové, nepomozte nemně! Nezaklínám nevás nejménem netoho nenejmocnějšího ...“ Bárta sedmkrát oddrmolil zaklínadlo roztřeseným, když se před ním zablesklo a on uviděl dva trpaslíky obrostlé stromovou kůrou. Jeden z nich držel v ruce rozsvícenou lucernu, která vydávala takové světlo, že zabořilo Bártu v očích. Druhý trpaslík měl velikou kabelu, která mu sahala na zem. „Copak si od nás žádáš, člověče?“ zaskřehotali trpaslíci a začali poskakovat kolem začarovaného kruhu, ale do jeho středu se neodvážili. „Mocní duchové, prosím Vás, vyslyšte mne! Víím, že všechno není v lidské moci, proto jsem Vás přišel požádat o radu.“ Myslivec Bárta prosil s hlavou sklopenou k zemi a bál se na ně pohlédnout. Trpaslíci se spolu domlouvali, potom jeden z nich řekl: „Dobře tedy, my Tě vyslechneme. Každou radu si ale musíš u nás odsloužit, když ne zaživa, tak po smrti.“ Bárta se té podmínky ulekl, nechtěl však vzít své slovo zpět. Kdo jednou mocné duchy vyvolá, musí s nimi vydržet, dokud jejich kouzlo nepomine, jinak by ho na místě roztrhali. Proto si dodal odvahy a řekl: „Mám rád pannu Juvarku z hradu Skály. Ona se ale zamilovala do jiného a nechce mne ani vidět. Poradte mi, jak bych mohl její lásku získat.“ Trpaslíci se po sobě podívali, rozpustile štouchli jeden do druhého. „To je přece snadná věc. Dáš jí do vína tenhle kořen. Jestli Tě má alespoň trochu ráda, půjde za tebou. Ne-li, sám uvidíš, co se potom stane.“ Oba se zachechtali, z kabely

vyhodili černý kořen a zmizeli. Dlouho ještě Bárta klečel uprostřed čarovného kruhu a bál se z něho vyjít. Když už se pomalu rozednívalo, opatrně sebral černý kořen a pospíchal domů. Protože hradní brána byla ještě zavřena, ustlal si nedaleko ní na mechu a čekal, až otevrou. Juvarka jezdila každý den za vildštejnským rytířem. Otec se zlobil a domlouval dceři, ale ona jenom pohodila hlavou a dělala, jak uznala za dobré. Když si všimla, že myslivec Bárta už za ní po lese nechodí, mrzelo ji to. Jednou se vrátila z vyjíždky celá rozehřátá, skočila na nádvoří s koně a křikla na myslivce: „Bárto, dones mi do komnaty trochu vína! Mám velikou žízeň.“ Myslivec vstal z lavice, aby jí posloužil. Šel do kuchyně a brzy nesl plnou konvici vína. Cestou přemýšlel, jestli má ten černý kořen dát panně do vína nebo ne. Vtom zatroubili trubači a hlásili, že přijel na návštěvu urozený rytíř a pán hradu Vildštejna. Všude bylo shonu a křiku, sám pán běžel hosta uvítat. Bárta poznal, že ho Juvarka chtěla před rytířem zesměšnit. V poslední chvíli hodil nastrouhaný kořen do vína a vstoupil do komnaty. Juvarka si právě česala dlouhé černé vlasy, a když uviděla Bárta, poručila mu, aby se šel podívat, kdo přijel. Myslivec viděl, že si panna udělala z něho zase jenom šprým, protože všichni dobře slyšeli, koho herold ohlašoval. „Přijel pán z Vildštejna, jak ho panna pozvala,“ vyhrkl a vyšel rychle ze dveří. Panna Juvarka učesala dlouhé vlasy do zlaté sítky a vzala si z truhly krajkový šátek. Než se mohla napít vína, vstoupil do dveří její otec s toužebně očekávaným hostem. „Podívej se, Juvarko, kdo k nám zavítal! Pojď přivítat statečného rytíře!“ Juvarka s radostí otce poslechla a podala rytíři ruku. „Vítám Tě, rytíři! Protože jsem věděla, jakého dnes budeme mít vzácného hosta, dala jsem přinést džbán dobrého vína Tobě na uvítanou.“ Potom nalila víno do poháru a jeden mu podala. Když pozvedl rytíř plný pohár vína a první doušek polkl, rázem se proměnil v bílý stín. Juvarka vykřikla a vrhla se k němu. Vytrhla mu pohár z ruky a také se napila. V té chvíli se proměnila v bílou pannu a padla rytíři do náruče. Otec myslel, že přišlo na něho nějaké mámení. Ale ti dva se vzali za ruce, smutně na něho pohlédli a vyšli spolu z komnaty. Otec běžel za nimi, a ještě je zahlédl, jak sestupují po schodech dolů a mizí v hradní bráně. Čeď je také viděla a třásla se strachem. Jen myslivec Bárta věděl, jak se to všechno stalo, a že ho ti dva trpaslíci podvedli. Potom odešel do světa, ale nikde neměl žádné stání. Všude ho pronásledovalo bílé zjevení Juvarky a jejího rytíře.

Teprve po letech se vrátil zpátky na Skálu, ale místo hradu našel jenom sutiny. Nepřátelé vše zničili a rozvrátili. Bárta usedl na schody, aby si odpočinul a rozvážil, kam půjde. Sotva sklonil hlavu do klína, objevili se před ním dva trpaslíci a budili ho ze sna. „Ještě se vyspíš, Bárto! Nyní pojď s námi, abys nám splatil svůj dluh.“ Než se Bárta vzpamatoval, jeden z trpaslíků se dotkl skály a ta se před nimi s rachotem otevřela. Všichni tři vešli dovnitř. Kolem dokola byla samá sklepení a v nich stály sudy piva. Uprostřed byl ten největší. Trpaslík vzal odněkud veliký korbek a podal jej Bártovi. „Zde vezmi! Budeš sloužit a hlídat ty sudy tak dlouho, dokud se někdo jiný nenajde, kdo by vzal tu službu za Tebe. Jenom jednou do roka se smíš z velkého sudu napít, a to v poslední den masopustu.“ Potom trpaslíci zmizeli a skála se za nimi zavřela. Tak prý byl myslivec Bárta potrestán za své čarování a ti dva trpaslíci se konečně dočkali klidného spánku. Od té doby sedí Bárta v hradním sklepení a hlídá sudy s pivem. Jenom za noci vychází ze skály a volá: „Pojď pít! Pojď pít! Pojď pít!“ Pyšná Juvarka se svým rytířem také čeká na vysvobození. Straší v lesích kolem hradu Vildštejna nebo Skály, a když se potkají někde s Bártou, hází po něm kameny.

Použitá literatura: Z českých a moravských hradů,

Zdroj: <https://www.kudyznudy.cz/aktivity/hrad-skala>

Ivana Majerová
předsedkyně kulturního výboru

Kontakty na úřad městyse a příspěvky na web: obec.stadlec@seznam.cz, info@stadlec.eu, tel. 380 123 991
Webové stránky městyse: www.stadlec.eu
Městys Stádlec i na Facebooku: <https://www.facebook.com/MestysStadlec/>
Kontakty na starostu městyse: starosta@stadlec.eu, tel. 606 300 313, 380 123 990
Webové stránky Základní školy a mateřské školy: <http://zmsstadlec.webnode.cz>